

РЕШЕНИЕ

№ 928

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11582** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. А. С. срещу решение № 4048 от 27.08.2023г. по НАХД № 15142/2021г., по описа на СРС, НО, 105 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 7448 от 05.10.2021 г., издадено от Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа (РПМ)”, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол” в Агенция „Пътна инфраструктура” (А.), с което на основание чл.53, ал.1, т.2 вр. чл.26, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП), на С. А. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лева, за нарушения на чл.26, ал.2, т.1, б „а” от ЗП вр. чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (Наредба № 11 от 2001г.).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди, че в процесното НП липсва пълна и точна индивидуализация на законовата разпоредба, която е нарушена. Излага доводи, че е неправилен изводът на съда, че процесното нарушение попада в хипотезата на специално ползване на пътищата, поради което са и неприложими разпоредбите на Закона за пътищата, а на Закона за движение по

пътищата и по-конкретно на чл.177, ал.3 от ЗДвП. Касаторът сочи, че с оглед гореописаните обстоятелства в процесния случай е налице наказание, наложено от некомпетентен наказващ орган, тъй като наказващият орган по процесното НП няма правомощие да издава наказателни постановления за нарушения на ЗДвП. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да отмени процесното НП.

Ответникът - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния си представител, в представено писмено становище оспорва касационната жалба. Излага подробни доводи за законосъобразността на потвърденото НП и правилността на обжалваното решение, като моли последното да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 13.09.2021 г., в 15:15 часа, на път II-18, км. 30 +500, на 500 метра преди разклона за [населено място], с посока на движение от Б. шосе към Ц. шосе, С. А. С., ЕГН, [ЕГН], управлявал и осъществявал движение на моторно превозно средство (МПС) е четири оси с две управляеми оси, марка „М.“, модел „41.480 Ф“, с регистрационен номер СВ 6313 ВВ, като превозвал фракция и бил спрян за проверка от инспектори контрол по РПМ при А..

В процеса на извършената проверка от служителите на А. било направено измерване, при което било констатирано, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 2001 г., тъй като при измерено разстояние между осите от 1.38 метра на двойната задвижваща ос на МПС, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос било 33.305 тона, при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б „в“ от Наредба № 11 от 2001г. и съгласно чл.3, т.2 от същата наредба, при надвишаването на нормите на чл.7, пътното превозно средство (ППС) е тежко. Измерването било извършено с техническо средство електронна везна модел DFW-KR, фабричен номер 118844 и ролетка 1302/18 (5 метра).

Инспекторите приели, че водачът е осъществил движение на извънгабаритно ППС, по смисъла на Наредба № 11 от 2001г., без разрешение (разрешително или документа за платена пътна такса), издадено по реда на горната наредба, с което жалбоподателят е нарушил чл.26, ал.2, т.1, б „а“ от ЗП вр. чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 2001 г. За така установеното нарушение, инспектор А. М. А., в присъствието на колегата си Е. Л. С., съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0008097 от 13.09.2021 г., като последният бил получен от водача същия ден срещу разписка.

Въз основа на АУАН било издадено процесното НП № 7448 от 05.10.2021 г., с което на основание чл.53, ал.1, т.2 вр. чл.26, ал.2 от ЗП на С. А. С. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева, за нарушения на чл.26, ал.2, т.1, б „а“ от ЗП вр. чл.37, ал.1, т.1 от Наредба на № 11 от 2001 г.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, въз основа на съвкупната оценка на събраните в хода на производството доказателства, че С. А. С. е осъществил състава на административното нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б „а“ от ЗП. Изложил е, че от кантарния билет се установява, че управляваното от жалбоподателя ППС превишава посочената в чл. 7, ал. 1, т. 5, б „в“ от Наредба № 11 от 2001 г. стойност, като при измереното разстояние между осите от 1.38 метра на двойната задвижваща ос на МПС, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос е 33.305 тона при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, поради което МПС се явява тежко. СРС е счел, че наказващият орган правилно е определил санкционната норма на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, според която физическите лица, нарушили разпоредбите на чл.25, чл.26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя се наказват с глоба от 1 000 до 5 000 лева, ако деянието не представлява престъпление. Въззивният съд, отчел обстоятелството, че деянието е извършено за първи път.

Решението следва да бъде оставено в сила.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Проверката е извършена от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, оправомощени за това, съобразно чл. 37, ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 година. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от лицата по чл.56, ал.2, т.1 от Закона за пътищата, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началникът на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при А..

С разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б „а“ от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл.53, ал.1, т.2 от ЗП се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение е извършил нарушението. Касаторът е физическото лице, извършител на нарушението по смисъла на чл.53, ал.1 от ЗП. За превозвача е задължението да осигури разрешителното по чл.15, ал. 3 от Наредбата, но за водача тежи задължението да осъществи превода при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл.53, ал.1 от ЗП, поради което и дадената от административнонаказващия орган квалификация е законосъобразна. В този смисъл са неоснователни възраженията на касатора.

Неотносима е и разпоредбата на чл.177, ал.3 от ЗДвП, доколкото този закон касае изискванията към пътните превозни средства за участие в движението, а ЗП засяга управлението на безопасността на пътната инфраструктура.

Участието на органите на МВР в контрола на извънгабаритните ППС, осъществяван

от А., е с цел съдействие и няма отношение към законосъобразното протичане на административнонаказателното производство, противно на твърденията на касатора.

Предвиденото в чл. 53, ал. 1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. Наложена глоба е в минимален размер от 1000 лв., тъй като нарушението е извършено от касатора за първи път и от него няма допълнително настъпили вредни последици, както и не се установяват основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл.26, ал.2, т. 1, б. „а“ от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение.

От изложеното следва, че СРС е постановил оспореното решение в съответствие с материалния закон, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4048 от 27.08.2023г. по НАХД № 15142/2021г., по описа на СРС, НО, 105 състав.

ОСЪЖДА С. А. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80 (осемдесет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.